

Bilag 8.

Rigsadvokaten.

København, den 23. November 1945.

Hoslagt fremsendes Skrivelse fra Statsadvokaten i Sønderborg af 6. November 1945 vedrørende Tiltalespørgsmaalet i Sagen mod Medlemmer af det tyske Mindretal, der har deltaget i „Zeitfreiwilligendienst“, „Selbstschütz“ „Schleswigsche Kameradschaft“, bilagt de i Skrivelsen nævnte Redegørelser og Udtalelser fra de sønderjyske Politimestre.

Idet jeg henviser til de af Statsadvokaten afgivne Indstillinger, skal jeg udtale, at jeg kan tiltræde, at Tiltale mod *tyske* Statsborgere, der har gjort Tjeneste som Zeitfreiwillige eller været tilsluttet „Selbstschutz der Volksgruppe“, undlades, mod at Spørgsmaalet om Udvisning i hvert enkelt Tilfælde tages op til Undersøgelse.

For saa vidt angaar danske Statsborgeres Deltagelse i de nævnte Korps, er jeg enig med Statsadvokaten i, at disse Sager som altovervejende Hovedregel bør søges fremmet til Straf, og at man ogsaa i de mindre graverende Tilfælde, hvor den forskyldte Straf maa forventes at blive betragtet som udstaaet ved Varetægtsarresten, maa foretrække en Dom fremfor Tiltalefraval. Det tiltrædes ligeledes, at Tiltale mod de Zeitfreiwillige rejses saavel efter Straffelovstillæggets § 10, Stk. 1, som efter Straffelovens § 101, Stk. 2, dog saaledes, at det i disse Sager fra Anklagemyndighedens Side udtrykkeligt bør udtales, at man er af den Opfattelse, at 2det Punkt i Straffelovstillæggets § 10, Stk. 1, maa komme til Anvendelse. I de enkelte Tilfælde, hvor det kan godtgøres, at en Zeitfreiwillig har forrettet aktiv Tjeneste og herunder udøvet Virksomhed af politimæssig Karakter, bør Tiltale formentlig tillige rejses efter Straffelovstillæggets § 10, Stk. 2.

Forinden Sagerne mod de Zeitfreiwillige forelægges Retten, er det min Agt af Hensyn til Anklagemyndighedens Stilling over for Forsvaret at søge Brigadeführer Kanstein afhørt til Oplysning om, hvorvidt han over for Mindretallets Ledere har erklæret, at de danske Myndigheder havde godkendt Mindretallets Deltagelse i Zeitfreiwilligendienst.

Med Hensyn til Selbstschütz, der havde til Opgave at beskytte Hjemmetyskernes „Ære, Liv og Ejendom“, skal jeg udtale, at jeg, uanset at dette Korps muligt maa betragtes som en Udløber af „Zeitfreiwilligendienst“, anser det for yderst tvivlsomt, om Korpsets Medlemmer vil kunne straffes efter Straffelovstillæggets § 10, Stk. 1, for at have ladet sig hverve til tysk Krigstjeneste. Under Hensyn til Korpsets nære Tilknytning til de tyske Myndigheder og til de Opgaver af politimæssig Karakter, der paahvilede det, vil jeg mene, at Tiltale bør rejses efter Straffelovstillæggets § 10, Stk. 2.

For saa vidt angaar „Schleswigsche Kameradschaft“ skal jeg bemærke, at Tiltale efter min Formening næppe bør rejses for det blotte Medlemsskab af denne Organisation. „Schleswigsche Kameradschaft“ maa efter de foreliggende Oplysninger betragtes som en Afløser af de i Sønderjylland i sin Tid oprettede tyske SA-Afdelinger. At Mindretallets Medlemmer gaar ind i en saadan Organisation forekommer mig mindre graverende end Tilslutning til de danske nationalsocialistiske SA-Grupper. De Retningslinier, der ved Ministeriets Skrivelse af 21. September 1945 (J. Nr. 3. K. 1945—2115) er givet med Hensyn til Rejsning af Tiltale mod Medlemmerne af de danske SA-Grupper, bør derfor formentlig ikke anvendes over for Medlemmer af „Schleswigsche Kameradschaft“. Det indstilles herefter, at Tiltale for Overtrædelse af § 2 i Lov Nr. 123 af 28. April